

מ"א סרס' - עיון

1. קראו פס' א'

א. "ויהי ביום ההוא, ועלי שכב במקומו; ועינו הסלו כהות, לא יוכל לראות" (פס' ב')

מה קרה לעלי על פי הפס' ?

עיונו בדברי רד"ק הבאים והשיבו על השאלות הנלוות :

עיינו בדברי רד"ק הבאים :

"... וטעם הספור הזה במקום הזה, אם ענינו על דרך פשוטו לא מצאתי לו טעם נכון ואם הוא דרך משל, ור"ל (= רצה לומר) עיני הלב, כלומר רוח הקדש וטעמו, שהיתה רוח הקדש הולכת ופוסקת ממנו שלא הייתה רגילה אצלו כבתחלה מפני מעשה בניו לפיכך באה הנבואה הזאת אל שמואל ולא באה אליו.

ובדרש אומר:

כהות ממש, ואמר: כל המעמיד בן רשע עינו כהות.

מנא לן? (= מאין לנו ?)

מיצחק.

וכן עלי

ולדעת הדרש היה הספור הזה הנה, לפי שעתיד לזכור הנבואה שבאה לשמואל, על עון בניו "

א. מהי התמיהה שמעלה רד"ק בפירושו ?

ב. כמה תשובות מביא רד"ק ?

כיצד ליהייתם ?

ג. הסבר את כל אחת מן התשובות בלשונך

ד. בן-אדם - אינו דולמא מביא המדרש ? מה מטרתה ?

ה. מדוע, על פי המדרש, צויה חולשת צניו על עלי דווקא כאן ?

2. א. ה' קורא לשמואל על פניו פנאי שהוא נלחם אליו -

מדוע, לדעתכם, ה' לא אמר לשמואל שהוא זה שמדבר אליו, אלא נתן לו לפנות על פניו פנאי ?

ב. קראו את דברי אברהם אל האביב והשיבו על השאלה בסעיף א'

"כדי שידע עליה (עלי) וישאלהו בבוקר ויהיה שמואל מוכרח לספר לו.

מה שלא היה כן אם הייתה באה הנבואה לשמואל בדרך שאר הנביאים, כי אולי היה בוש ונכלם לספר עליה לעלי רבו. לא אמרה לעלי כי אם אחרי השבעתו אותו "

ג. למה, לדעתכם, ה' מודיע לעלי שוב את הצונס על בניו ?